

Píseň o Mži

*Tiše bublá, tiše plyne
Mže ta řeka stará, v zákrutech se vine.
V zákrutech se vine, šumí její proudy
a nad její vodou, sklánějí se vrby.*

Složily žákyně Obecné školy ve Svojšíně, v r. 1954
Eva Poráková a Jaroslava Vocelková

„Dovolte, abychom Vám poděkovali za Pozvánku u příležitosti významného výročí obce Svojšína.

Potěšilo nás, že jste věnovali čas i finance obce k zaslání pozvánky, o to víc si pozvání vážíme.

Do Svojšína jezdím od svých jedenácti let, což je skoro padesát let a kromě toho, „toho upovídaného“ Pražáka jsem také potkala ve Svojšíně.

Přestože nejsem rodilý Svojšíňák, Svojšíň je místem jak mým, tak mého muže, místem zaslíbeným.

A tak jak jdou léta a my stárneme, Svojšíň naopak probouzí svou krásnou podobu a snad i dobu své slávy.

Kolik generací se vyměnilo v tom malebném údolí a na úbočích řeky Mže, kolik lidských osudů zde prožili velcí i malí... a tak jsme rádi, i když přespoleční, že můžeme být také součástí Svojšína.

Možná více jak místní vnímáme všechny změny k dobrému, které se za těch mých padesát let podepsaly na milém Svojšíně. A věřte, není to jen to, co je pěkně k vidění, ale i to, co zlepšuje život místním.

A tak přejeme všem, ale i nám, aby ta „malá“ tečka na mapě světa nezanikla a přitahovala k životu i poznání a bylo tam vždy dobře.”

Dovoluji si citovat z dopisu manželů Věry a Jiřího Hrubých z Prahy.

A co napsat na závěr? Počasí bylo krásné, na zámku hrála muzika, panovala milá atmosféra a lidé se bavili až do pozdní noci.

Vše se prostě povedlo.

Marcela Pomyjová
kronikářka obce